

disposar d'una Unitat d'Adaptació Curricular (UAC), un recurs existent a molts pocs centres de Catalunya. L'UAC està pensada per atendre els casos d'alumnes conflictius sota el seguiment i el control d'una psicopedagoga.

Aquesta professional es dedica a atendre de forma personalitzada cada un dels alumnes més conflictius (conflictiu en diversos sentits: aquells alumnes que rebutgen sistemàticament l'aprenentatge i que no es comporten de forma correcta a les aules com aquells altres que no han assolit un nivell acadèmic bàsic i necessiten reforç). A l'UAC aquests alumnes treballen, aprenen amb mètodes més pràctics que els permeten obtenir resultats més immediats i s'intenta que vagin assolint un nivell mínim. De moment, l'UAC està donant molt bon resultat, ja que totes les parts en surten beneficiades: els alumnes que resten a l'aula segueixen les classes sense entorpiraments i a aquells més conflictius se'ls proporciona l'ajuda necessària perquè es puguin incorporar quan estiguin preparats amb els seus companys.

És partidària d'agrupar els alumnes per nivells acadèmics?

Sí que en sóc partidària, però m'explicaré: quan em refereixo a agrupació dels alumnes no ho faig en el sentit que aquesta divisió es faci de forma dràstica de manera que a una banda quedessin els tontos i a l'altra els llestos. Però sí que estic d'acord en una distribució estudiada que els agrupés segons la seva manera de ser, el seu tarannà: comportament a

classe, ritme d'aprenentatge, disposició d'aprendre, etcètera. Actualment, aquesta divisió s'està aplicant: és el cas dels repetidors, que se'ls està agrupant en aquelles classes on es pensa que treballaran millor.

Pensa que tots els docents haurien de ser llicenciats universitaris, independentment de l'edat dels alumnes als quals ensenyin?

Sí, crec que hauria de ser així. Però d'altra banda, reconec que a molts llicenciats els manca la pedagogia de la qual sí disposen els mestres. I aquesta pedagogia és molt necessària, especialment quan els alumnes passen de l'educació primària a l'ESO, ja que arriben molt avesats a la figura del tutor. A l'ESO es requereixen tutors amb gran capacitat pedagògica per atendre i encaminar els alumnes. En definitiva, penso que mestres i llicenciats es complementen i seria ideal que el personal docent tingués aquesta doble formació.

El Ministeri d'Educació ha donat oportunitats al professorat per reciclar-se a través de períodes de formació prèviament a la Reforma i durant aquests anys que porta aplicant-se?

Períodes de reciclatge n'hi ha hagut molts. Si s'han fet correctament, això ja és una altra cosa. Molts dels professors que hem assistit a aquests cursos ens hem trobat que les persones que els impartien eren defensors teòrics de la Reforma que no ens oferien solucions pràctiques davant casos concrets, que molt sovint

és el que més necessites.

Els llibres de text s'han adequat als objectius acadèmics i pedagògics de la Reforma?

Sí, completament. S'ha de posar una bona nota a les editorials que han publicat llibres de text amb continguts plenament actualitzats i amb una presentació que resulta molt atractiva per l'alumne. En el nostre centre s'ha produït una renovació a nivell de biblioteca, hem fet neteja de llibres obsolets i recalçitrants.

Els mitjans de comunicació han publicat estadístiques afirmant que un 25% dels alumnes entre catorze i setze anys demostren un nivell acadèmic molt baix. Es pot aplicar aquesta realitat a aquest centre?

En general, considero que sí que ha baixat el nivell acadèmic. En el nostre centre, és cert que puntualment hi ha alumnes que desmotren un nivell molt baix. Ara bé, penso que aquesta dada del 25% no es correspon estrictament amb la realitat d'aquest centre.

Com s'està desenvolupant el batxillerat?

En aquest centre és el primer any que s'imparteix batxillerat i, per tant, encara és massa d'hora per parlar de resultats. El que sí es pot preveure és que els alumnes que han accedit i accediran al batxillerat hauran de recuperar hàbits d'estudi a fons, hauran d'esforçar-se per posar-se al nivell exigint pel batxillerat. Però penso que els alumnes que passen al batxillerat són gent molt vàlida i ho aconseguiran.

Merxe Lambea i Lamana

Professora d'anglès, francès i castellà en els dos cicles de l'ESO
Fa més de 25 anys que es dedica a la docència.

Quina és la seva valoració de la Reforma?

Considero que la Reforma, com a filosofia, és fantàstica. Ara bé, si deixem de banda la teoria i ens centrem en la seva aplicació pràctica, penso que es tracta d'una quimera, ja que actualment no es compta amb el temps ni amb els recursos necessaris per portar-la a terme tal i com caldria. En d'altres països on es va instaurar únicament va tenir èxit en aquells centres que varen disposar dels mitjans necessaris. A la resta va fracassar. Nosaltres anem pel camí d'aquests darrers, si no s'aporten solucions urgents.

Quines han estat les principals dificultats del personal docent a l'hora de fer efectius els objectius de la Reforma?

Jo assenyalaria dues dificultats principals: l'excés de nens per aula i lligat amb aquest fet, la falta de recursos per atendre la diversitat. Hi ha classes formades per més de 35 alumnes als quals imparteixes classe dues hores setmanals en un únic trimestre i en el següent trimestre, tornes a canviar d'alumnes. En aquestes condicions, l'atenció personalitzada és molt difícil per no dir impossible. El professor ha de dedicar moltes hores a preparar material i el

cert és que no es disposa del temps que es necessitaria per preparar aquest material, en teoria encarat a les característiques de cada un dels alumnes. Vas veient, a mesura que avança la Reforma, que com a educador no pots satisfer tots els alumnes, no pots arribar a tothom. I això et crea una sensació d'impotència i una frustració enorme. Altres dificultats? La burocràcia, que alenteix molt el ritme de treball. Moltes de les poques hores de les quals disposem per preparar material o reunir-nos amb la resta de professors, les has de dedicar a omplir informes exigits per l'Administració. I d'altra banda, un